

vil vi leve i sådan en politistat. Derfor tør man ikke fortælle borgerne, at man rent faktisk har efterforsket de pågældende.

Det er i den offentlige debat blevet hævdet, at det her kun skal bruges til de rigtig alvorlige sager. Det kan f.eks. være, når en flok kriminelle armenere, som i øvrigt ikke har noget at gøre i Danmark, skændes om, hvem der har retten til at begå sig med tyvekoster. Og under det skænderi kommer de til at skyde på hinanden oppe ved Rold Skov. Det er jo virkelig en grundig sag, som burde give politiet mulighed for at se, hvad deres mobiltelefoner i det område har udløst af samtaler.

Kan man så gøre det i dag med gældende lovgivning? Svaret er ja, for det gjorde politiet jo i opklaringen af den grove kriminelle handling, der fandt sted i Rold. Man gennemførte med gældende lovgivning en udskrift og fandt ud af via mobiltelefoner, at det var nogle, der retteligt burde have været i Sandholmlejren bag lås og slå, som rendte rundt og skød på hinanden oppe i Rold. Det gjorde man med gældende lovgivning. Gældende lovgivning giver altså den mulighed. Så det, man har brug for, og som justitsministeren beder Folketinget om i dag, er helt unødvendigt for at kunne opklare disse kriminelle handlinger, særlig når vi tager hensyn til det, der nu ligger dokumenteret for os fra udvalgsarbejdet, nemlig at den intelligente kriminelle sagtens kan omgå denne lovgivning.

Man kan gå ned på nærmeste tankstation eller kiosk, købe en mobiltelefon uden at oplyse navn og adresse, og ikke som hr. Søren Søndergaard. Ja, man kan være endnu mere intelligent og tage et stjålet sygesikringsbevis med. Men man kan også bare gå ind og lægge 450 kr. på disken. Så får man en mobiltelefon med, tænder den med det samme, går ud og ringer til Brian og siger, at nu begår vi bankrøveriet. Når bankrøveriet er overstået, smider man mobiltelefonen i skralde-spanden. Og det bliver aldrig opklaret.

Eller man kunne gøre det, at man køber en satellittelefon, for der koster det ikke kun 25.000 kr. at få adgang til AT&T's satellittransmissioner osv., hvis de overhovedet vil give den adgang.

Så den intelligente kriminelle fanger man ikke, og det er ofte dem, der står bag de allerværste af de forbrydelser, vi har set på dansk jord. Man kommer til at fange nogle småforbrydere, og der lover man i lovforslagets bemærkninger, at det slet ikke er dem, man går efter. Det her lovforslag er helt og aldeles unødvendigt, og jeg skal derfor opfordre alle mine kolleger her i sa-

len til at tænke sig om en ekstra gang og stemme nej.

Kristian Jensen (V):

Vi står her i dag med et principielt og vigtigt forslag, som egentlig burde have været delt op i to, så vi kunne slippe for den her sammenblanding af forskellige interesser. Men afsnittet om øget adgang til mobilovervågning eller masteoplysninger rejser faktisk nogle store spørgsmål:

Hvor går grænserne for myndighedernes overvågning af borgere, både mistænkte og ikkemistænkte? Hvad betyder borgernes ret til frit at bevæge sig uden overvågning i forhold til de samme borgers interesse i, at forbrydelser bliver opklaret? Hvilke perspektiver ligger der i mulighederne for overvågning som følge af øget brug af IT? Og ikke mindst: Hvilke muligheder har borgerne for at beskytte sig selv mod overvågning og ulovlig aflytning?

Det er store og vigtige spørgsmål, som overhovedet ikke er blevet taget alvorligt i forbindelse med det her forslag. I stedet for at benytte lejligheden til at dykke ned i problemstillingerne viser Justitsministeriets svar til Retsudvalget med al uønskelig tydelighed, at ministeren var sikker på at have et flertal hjemme og mere interesseret i at jappe loven igennem end i at bekymre sig om borgernes rettigheder.

Min holdning er krystalklar. Det her forslag er et indgreb i danske borgers menneskeret til frit at kunne bevæge sig, uden at deres gøren og laden bliver registreret af staten.

For mig er det en grundlæggende menneskeret, at borgere, som hverken er anklaget eller mistænkt for forbrydelser, ikke skal risikere at blive afkrævet en forklaring på deres færden. Det skal være muligt at bevæge sig frit rundt, uden at myndighederne pludselig dukker op og stiller spørgsmål om, hvorfor man har været forbi Istedgade eller på Niels Lykkes Gade i Nørresundby.

Hvis vi gennemfører det her lovforslag, så tager vi endnu et skridt i retning af, at danskerne skal være klar til at redegøre for over for myndighederne, hvad de laver, og hvor de er. Det er et indgreb i danskernes frihed, som slet ikke står mål med de muligheder for opklaring af forbrydelser, lovforslaget har.

Og det er også det, som Forbrugerrådet klart ville give udtryk for i deres henvendelse til Retsudvalget, en henvendelse, som et flertal desværre ser ud til at blæse på i dag.